

На данашњи дан 1427. године умро је српски владар и писац Стефан Лазаревић, назван Стефан Високи, кнез од 1389. до 1402. потом деспот, син кнеза Лазара Хребељановића. У прво време владао је очевим земљама уз помоћ мајке кнегине Милице и до 1402. признавао је власт турског султана Бајазита И, на чијој се страни борио у биткама на Ровинама 1395. код Никопоља 1396. и код Ангоре 1402. Султан му је поклонио област Вука Бранковића са Приштином и Пећи. После пораза Бајазита код Ангоре од стране Тамерлана, осамосталио се и приближио Угарској од које је 1403. добио Мачву и Београд који је прогласио престоницом а 1421. наследио је Зету. Године 1412. објавио је Рударски законик, важан правни споменик који садржи и статут града Ново Брдо (најзначајнији рудник средњовекове Србије). Подигао је манастир Манасију, окупљао учене људе и литерате, независно од порекла, попут Константина Филозофа. Подстицао је преписе и преводе књига, и сам се бавио књижевношћу, написао је посланицу "Слово љубве", дело непревазиђене књижевне вредности. Са грчког је превео "(Повест) О будућим временима", написао је "Надгробно риданје над кнезом Лазаром", и "Натпис на косовском стубу". Српска православна црква га је прогласила за светитеља.

